

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121010040
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:5121010040.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného K. E., nar. XX.XX.XXXX v K. G., v konaní o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 22. júna 2021 o sťažnosti odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. marca 2021, sp. zn. 3Pp/8/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného K. E. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 18. marca 2021, sp. zn. 3Pp/8/2021, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného K. E. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/96/2017 zo dňa 13.11.2018 pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov. Zároveň mu bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/12/2017 zo dňa 02.03.2017, právoplatný dňa 02.03.2017. Predpokladane má odsúdený tento trest odňatia slobody vykonať dňa 15.09.2021.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený K. E. sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti namietal, že za tak krátky čas súd nemohol objektívne vyhodnotiť všetkých odsúdených. Pedagóg ÚVTOS, z ktorého hodnotenia súd vychádzal, nemal s odsúdeným žiadny pohovor, keďže bola vtedy celú dobu covid karanténa a odsúdený dodatočné hodnotenie nepodpisoval a ani nevedel, čo sa v ňom nachádza. Odsúdený preto nevedel, z čoho pedagóg usúdil, že bude opätovne páchať trestnú činnosť, pričom uviedol, že keď bol na slobode, za 27 mesiacov sa nedopustil ani len priestupku a nie to ešte iného protispoločenského konania. Odsúdený poukázal na potvrdenie od zamestnávateľa, v ktorom bolo uvedené, že si plnil pracovné povinnosti výborne a že zamestnávateľ žiada o jeho prepustenie, lebo s ním do práce na stálu prácu ďalej počítajú. Vo výkone trestu nebol disciplinárne trestaný. Odsúdený bol toho názoru, že chovaním na slobode preukázal, že výkon trestu u neho splnil svoj účel a že sa plne osvedčil a preto spĺňa všetky podmienky na podmiennečné prepustenie v súlade s § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a žiadal, aby bolo jeho sťažnosti vyhovené.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 25. mája 2021, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 22. júna 2021 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich

najmä negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že odsúdený má nekritický postoj k trestnej činnosti, popiera, že by sa dopustil samotného páchania trestnej činnosti a sám sa stavia do pozície obete, pričom riziko recidívy trestnej činnosti bolo u odsúdeného vyhodnotené ako vysoké a resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá) - nemožno teda dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného K. E. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že správanie a vystupovanie odsúdeného je vo vzťahu k príslušníkom aj odsúdeným slušné, pričom v kolektíve sa javí ako nekonfliktný, prispôsobivý a introvertne orientovaný. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený K. E. preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmienené prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti bolo u odsúdeného vyhodnotené ako vysoké. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať aj z zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne záveru.

Krajský súd záverom dodáva, že negatívny charakter má práve správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený K. E. opakovane páchal rôznorodú trestnú činnosť, pričom celkovo bol už 10-krát súdne trestaný a boli mu uložené aj nepodmienené tresty odňatia slobody. V minulosti bol aj podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, aj závažnej povahy a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu, tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život.

Napadnuté uznesenie je preto vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody aj v podrobnostiach len poukazuje. Sťažnosť odsúdeného K. E. nepovažoval preto za

dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.